

μετὰ ταῦτα ²³/ τὸ ἤφευεν ἐδῶ εἰς τὸ Σιμπῖνι ὁ κύρ Κωνσταντῖν(ος) {Θε-} // Θεοδώρου τὸ ἄνωθεν Ἀσύμι βουλλωμένο ὡς καθῶς ἦτον, ²/ ὕστερον δὲ τὸ ἐξεβούλλωσαν ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπο-³/ γεγραμμένων Πραγματευτῶν, καὶ εὐρέθηκεν ⁴/ Ἀσύμι γροσιῶν 31. ⁵/ Ἔτερα Καραγρόσια 9¼. ⁶/ 1. Δουκάτο Βενέτικο 1. ⁷/ Ἔτερα Τιμήνια καλὰ 24.

⁸/ Τὰ ὁποῖα τὰ ἔλαβεν ὁ Δῆμ(ος) < > τοῦ Μοργκάνη ⁹/ ὁ ἀνεψι(ὸς) < > εἰς χεῖρας του.

¹⁰⁻¹²/ Δημήτρι(ος) Νικολάου. Ἀνδρέας Μπάνογλου. Νικόλα(ος) Δουκά. Θεοδωρῆς Μίχου. Εὐστάθιος Μίχου. [υπογραφές χ.γρ.]

Υπήρξε, προφανῶς, αδυναμία εξοφλήσεως τοῦ χρέους ἀπὸ τον οφειλέτη Ιοβάνο της Φίλκενας. Το ἐνέχυρο –ποσότητα ἀσημένιων καὶ ἄλλων νομισμάτων–, μεταφέρθηκε στο Σιμπίου ἀπὸ τον τόπο κατοικίας του δανειστή γιὰ νὰ καταμετρηθεῖ στο Κριτήριο καὶ, ἐν συνεχείᾳ, νὰ το παραλάβει ἀπὸ την Κ ο ἀνηψιὸς του ἐνεχυροῦχου δανειστή. Απαιτεῖται ἐπομένως ἡ μεσολάβηση του Κριτηρίου γιὰ νὰ περιέλθει ἐγκυρα τὸ ἐνέχυρο στην κυριότητα του δανειστή καὶ νὰ ἀποσβεσθεῖ ἡ ἐνοχή².

Υπονοεῖται ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδώρου, που μετέφερε, καὶ ὁ Δῆμος, ὁ ἀνηψιὸς του Μοργκάνη, που παρέλαβε τὸ ἐνέχυρο, εἶχαν πληρεξουσιότητα ἀπὸ τον δανειστή.

1. Praefectus Transylvaniae, ἀρμόδιος γιὰ την ἐποπτεία των ξένων ἐμπόρων, ΕΚΣ, σσ. 95 σημ. 91, 115 σημ. 73.
2. Γιὰ τὸ ἐνέχυρο βλ. ΕΚΣ, σ. 204-206.

25

1696/Ι/11

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φφ 185v-186r

Πρακτικό. Διαθήκη. Κληροδοτήματα. Εκκαθάριση καὶ διανομή κληρονομίας.

¹³/ Ὑπόμνημα λζ'.

¹⁴/ Ἰδε εἰς Ἰ Εἰς τοὺς 1696. Ἰαννουαρίου 11. εἰς Σιμπῖνι. ¹⁵/ ἢ φύλλ. 41. Ἢ Τὴν σήμερον ἐπαραστάθησαν οἱ Πραγματευτάδες ¹⁶/ τῆς Κομπάνιας, καὶ ἐξεβούλλωσαν τὰ Γράμματα τοῦ ¹⁷/ μακαρίτη Ζώτου Κύρου Μπαρκότση, διὰ νὰ ἰδοῦν τί εὐρί¹⁸/ σκονται ἀπὸ τὰ Ὑπάρχοντάτου κατὰ τὴν Διάταντου ¹⁹/ ὁποῦ εἶχεν κάμη ἰδιόχ(ει)ρόστου. Εὐρέθησαν οὖν εἰς τ(ὴν) ²⁰/ Διάταντου, νὰ ἦτον εἰς τ(ὸν) κύρ Στάθην καὶ Θεοδωρῆν ²¹/ Σαφραντζῆ φλορίντζια 1500. ἤγουν Χίλια Πεντα-//{τα}κόσια, καὶ μὲ τὸ διαφορόντους ἔγιναν φλο-

ρίντζια ^{2/} Χίλια Ὀκτακόσια, καὶ μὴν εὐρίσκοντας τὴν Ὀμολο-^{3/}γίαντους, Τὰ ἐγράψαμεν ἐδῶ εἰς τὸν Κώδικα, ὁπό-^{4/}ταν τύχη νὰ εὐρεθῆ ἡ Ὀμολογία τους, νὰ εἶναι ἄ-^{5/}καιρη. Ἀκόμη εὐρέθησαν καὶ μπάνια ἐδικάτου

^{6/} μετρητὰ	F	320.
^{7/} Καὶ τὰ ἄνωθεν εἰς τοὺς Σαφραντζήδες		<u>1800.</u>
^{8/} Σούμα F		2120.
^{9/} Ἀκόμη εἶναι καὶ εἰς τὸν Καρατζὰ Ἀμπάδια 14. ^{10/} Ἀκόμη διὰ διακόσια φλορίντζια ὅπου ἦταν ὀπρισμέ- ^{11/} να διὰ τὸν {ἀντικρὺ}<κάτωθεν> κεφηλιμὲν τοῦ Παπαῖ ἀπὸ τὴν ^{12/} Γουστερίτζα, καὶ τὰ εἶχεν παραδομένα εἰς χεῖρας ^{13/} τοῦ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κοτζοῦ, καὶ αὐτός τὴν σήμερον ^{14/} τὰ ἐπαράδωσεν εἰς τὴν Κομπάνιαν καὶ στέκονται ^{15/} εἰς φύλαξιν, καὶ ἡ Κομπάνια τὰ ἐπαράδωσε νὰ στέ- ^{16/} κουν βουλλωμένα εἰς χεῖρας τοῦ κὺρ Κύργιου Μπά- ^{17/} νογλου. Ἀκόμη καὶ τὰ μπάνια τῆς Ἐλεημοσύνης ^{18/} καὶ τῶν Παιδιῶν, τῆς Ζαφύρους Χρήστου, καὶ τῆς Κυρά- ^{19/} τζας Χρήστου, τὰ ἔλαβα βουλλωμένα εἰς τὰ χερίாமου ¹ ^{20/} μὲ τὴν βούλλαν τοῦ Κύργιου Μπάνογλου.		
^{21/} Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν μπάνια		
^{22/} Ἐπλήρωσάμεν εἰς ἕναν Κεφηλιμὲ τοῦ παπαῖ ἀπὸ ^{23/} τὴν Γουστερίτζαν, λεγομένου Μιχαὴλ Μορδάν, τὰ ὅποια ^{24/} ἔχουν νὰ ἐξετάζονται, ὅλα ὁμοῦ ²	F	464.
^{25/} Ἐδωσαν τοῦ Ἀνεψιοῦτου τοῦ Δήμου κ(α)τ(ὰ) τὴν διάταν		200.
^{26/} Ἐτερα τοῦ Ἀνεψιοῦτου τοῦ Παναγιώτη		200.
^{27/} Ἐτερα τῆς Ἀνεψιάς του Ζαφύρους		200.
^{28/} Ἐτερα τοῦ Σαούλη Καρακαντὰ κ(α)τ(ὰ) τὴν διάταντου		200.
^{29/} Ἐτερα χαγήρια εἰς Ὀρφανά κατὰ τὴν διάταν		<u>300.</u>
^{30/} <Σούμα>		1564.
// ἡ ὀπισθεν Σούμα	F	1564.
^{2/} {ν.} Εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησί- ^{3/} αν τοῦ Μπουγκαρδίου ἀφιέρωσε κατὰ τ(ὴν) ^{4/} διαθήκην του, καὶ τὰ ἔλαβεν ὁ μπ<ασιά> Πάλκος		60.
^{5/} Ἐτερα τῆς μάνας τοῦ Καρακαντὰ, κατὰ τὴν ^{6/} διάταν, καὶ τὰ ἔλαβεν αὐτ(ὸς) ὁ Καρακαντὰς		30.
^{7/} Ἐτερα ἐδώσαμεν τῆς Κυράτζας Χρήστου, καὶ ^{8/} Ζαφύρους Χρήστου κατὰ τὴν διάταν.		60.
^{9/} Ἐπῆρεν καὶ ὁ μπ<ασιά> Θανάσης Ἰωάννου μερτικὰ ^{10/} 4. κ(α)τ(ὰ) τὴν Διαθήκην τοῦ μακαρίτη, καὶ Ἐπιτρο- ^{11/} πικὸν Γράμμα ὅπου ἔδ(ει)ξεν, τὰ λεγόμενα ^{12/} μερτικὰ εἶναι τῆς Παναγίας εἰς τὸ παζάρι		30.
^{13/} Εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ στὴν Διπαλίτζαν ³		30.
^{14/} Τῆς Νύμφης του τῆς Γιάννηνας		30.
^{15/} Τῆς π(απ)α Ζοάρενας	[[30]] {2}<1>	0.
^{16/} Ἐδωσαν καὶ τοῦ Γεώργη ἀδελφοῦ τοῦ Καρακαντὰ ^{17/} ὅπου εἶναι πανδρεμένος εἰς τὸ Ἀλβανιτοχώρι		100.

¹⁸ / Έδωσαν καὶ τοῦ Ἐφημερίου π(απ)α Ἀναστασίου ⁴	42.
¹⁹ / Ἔτερα τοῦ παπὰ Μακαρίου	5.
²⁰ / Ἐγιναν καὶ εἰς τὴν θανὴν του ἔξοδα	130.
²¹ / Ἔτερα τοῦ π(απ)α Διονυσίου ἀπὸ τὸν Ἅγ. Ἀθανάσιον . . .	21.
²² / Ἔτερα διὰ ἐλεημοσύνην ἐμοίρασαν	8.
²³ /	Σούμα ὅλα . . . . . F 2120.
²⁴ / Ἐλαβα ἐγὼ ὁ Θανάσης διὰ τὰ τέσσαρα μερτικά F 120.	

στ. 16-17[φ 185v] «ἐξεβούλλωσαν τὰ Γράμματα τοῦ μακαρίτη»: Πρόκειται για τα έγγραφα τα οποία αναφέρονται ἢ υπονοούνται στην εκκαθάριση που ακολουθεῖ, ὅπως ομολογίες για τα 14 ἀμπάδια, την εγγύηση του παπά, το πληρεξούσιο, κλπ.

1. Πρόκειται, προφανῶς, για τον Θανάση (φ 186r στ.24) που παραλαμβάνει τα μερίδια των ορφανῶν.
2. Δηλ. τα χρήματα «τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν παιδιῶν» και η εγγύηση για τον παπά.
3. Η «ἀρχιεπισκοπή στή Διπαλίτζα» αντιστοιχεί, μάλλον, στην Επισκοπή Διοσπόλεως Θράκης (σημερινή Υάμπολη ἢ Γιάμπολη) της Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, βλ. Ι. Ε. Αναστασίου, *Βιβλιογραφία τῶν Ἐπισκοπικῶν Καταλόγων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*, [Επιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Θεολογικῆς Σχολῆς, τ. 22, Παράρτημα 25], Θεσσαλονίκη 1979, σ. 117. Οι αναφερόμενοι ναοὶ Παναγία εἰς τὸ παζάρι καὶ Ἅγ. Ἀθανάσιος θεωροῦμε ὅτι βρίσκονταν στην ἴδια κωμόπολη, ἀπὸ ὅπου καταγόταν πιθανόν ο διαθέτης.
4. Ο εφημέριος του ναοῦ της Κ.

26

1761/1/29

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 187r

πρβλ. 28

Πρακτικό. Αποχώρηση μέλους ἀπὸ την Κ.

//

Ἐπόμνημα λη΄.

²/ Σημειώνομεν καὶ τοῦτο διὰ μέλλουσαν ἐνθύμησιν, εἰς 11 φύλλ. τοῦ παλαιοῦ / Κώδικος. 65. || ³/ τοὺς 1761. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ 29. καὶ τό παραδίδομεν ⁴/ εἰς εἶδησιν τῶν μεταγενεστέρων, νὰ τὸ ἡξεύρωσιν ὅλοι, τὸ ⁵/ πῶς ὁ Ἄρχων κὺρ Τζουάν(ος) Μάρκου, κάμνωντας παραίτησιν ⁶/ τῆς Προεδρίας του κ(α)τ(ὰ) τὸ σύνηδες, καὶ δίδοντας τὸν Λογαρι-⁷/ασμόντου, ἐν τῷ ἅμα μὲ τὸ ἰδιόντου θέλημα ἀπορρίχθηκεν ἀ-⁸/πὸ τὸ Ἀδελφάτον τῆς Κομπάνιας ἡμῶν,

